کمک‌های نظامی متحدان غربی به اوکراین

محمود فاضلی
دیپلمات پیشین و تحلیلگر بین‌الملل

آمریکا یکی از فعال‌ترین کشورها در ارسال سلاح به اوکراین بوده است. جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، متعهد شد «سیستم‌ها و مهمات موشکی پیشرفته‌تری» نسبت به آنچه غربی‌ها از زمان شروع جنگ تحویل داده بودند، در اختیار اوکراین قرار دهد که به آنها امکان می‌دهد با دقت بیشتری اهداف کلیدی در میدان نبرد در اوکراین را هدف قرار دهند. دقت موشک‌های M۳۰ و M۳۱ که آمریکا متعهد به تحویل آنها شده، به اوکراینی‌ها اجازه می‌دهد خطوط عقبه نیروهای مسکو، از جمله انبارهای سوخت، مراکز مخابراتی یا زیرساخت‌های حمل‌ونقل و بسیاری از پایگاه‌های تدارکاتی روسیه در نزدیکی جبهه، حدود ۸۰ کیلومتر دورتر را هدف قرار دهند. این سیستم‌ها هدف‌قراردادن عمق لجستیکی در دونباس را ممکن می‌سازند. آمریکا قصد ندارد ATACM MGM-۱۴۰ را به موشک‌های اوکراین (سیستم موشکی تاکتیکی ارتش) تحویل دهد؛ این یک سلاح بالستیک است که قادر به دستیابی به هدف در ۳۰۰ کیلومتری است. تسلیحات جدید تحویل‌داده‌شده توسط آمریکایی‌ها شامل چهار سامانه موشک‌انداز چندگانه هیمارس(Himars M۱۴۲) است. این سامانه‌ها که روی چرخ‌ها نصب می‌شوند، متحرک هستند و در برابر حمله آسیب‌پذیر نیستند، می‌توانند هم‌زمان تا شش موشک را به سمت اهدافی که در فاصله ۷۰ کیلومتری قرار دارند شلیک کنند. واشنگتن اعلام کرده از زمان صدور دستور بایدن ۵.۳ میلیارد دلار برای تقویت امنیت اوکراین اختصاص داده است. از لحاظ تئوریکی، این موشک‌های متعدد می‌توانند به اوکراین اجازه دهند تا اهداف خود را در قلمرو روسیه هدف قرار دهند، مانند شهر بلگورود که یک پایگاه مهم لجستیک ارتش سرخ سابق است که در حدود ۴۰ کیلومتری مرز واقع شده است. کی‌یف هفته‌ها بود که این درخواست را ارائه داده بود. هدف ارسال این تجهیزات اجازه‌دادن به نیروهای اوکراینی برای «هدف‌گیری دقیق‌تر اهداف کلیدی در میدان نبرد» است.

اولاف شولز، صدراعظم آلمان نیز از ارسال سلاح‌های پیشرفته‌تر به اوکراین خبر داد. آلمان متعهد شده است که از ماه ژوئن، چهار سامانه پرتاب موشک چندگانه M۲۷۰، مدلی که پیش از هیمارس، اما با قابلیت‌های مشابه و همچنین سامانه‌های ضد موشکی IRIS-T و رادارهای ضد آتش‌افکن ارائه کند. این سامانه‌ها امکان شناسایی مکانی را که پرتاب‌ها از آن شلیک شده‌اند، ممکن می‌سازند تا بتوان آنها را هدف قرار داد و همراه با پرتابگرهای راکت، می‌تواند صدمات زیادی وارد کند. برلین تاکنون هزاران قبضه سلاح سبک از جمله تفنگ، مین، راکت ضد تانک، موشک‌های سنگرشکن و موشک‌های ضدهوایی به‌همراه میلیون‌ها گلوله مهمات تحویل اوکراین داده است. لندن نیز احتمالا به‌زودی ارسال موشک‌اندازهای M۲۷۰ را برای تکمیل تجهیزات آمریکایی و آلمانی اعلام خواهد کرد. انگلیس طیف گسترده‌ای از سامانه‌های تسلیحاتی را به اوکراین تحویل داده؛ این سلاح‌ها شامل موشک‌های ضدتانک هدایت خودکار جاولین و موشک‌های ضدهوایی استینگر می‌شوند که به آموزش کمی نیاز دارند. صدها موشک «بریمستون-۱» نیز به اوکراین فرستاده شده که می‌توانند برای حمله به تانک‌ها، مواضع توپخانه و ناوچه‌های سبک به کار گرفته شوند. لندن معتقد است فعالیت هوایی روسیه تا حد زیادی به حملات با استفاده از موشک‌های کروز پرتاب‌شده از هوا و زمین، برای ایجاد اختلال در حرکت نیروهای کمکی و تدارکات اوکراینی محدود شده است. جمهوری چک تعداد نامعلومی از تسلیحات مربوط به زمان شوروی سابق از جمله نفربر، تانک، توپخانه هویتزر و احتمالا هلیکوپتر جنگی را به اوکراین منتقل کرده. این کشور قصد دارد تسلیحات سنگین بیشتری به اوکراین بفرستد. اسلواکی متعهد شده است که هشت تفنگ ۱۵۵ میلی‌متری زوزانا-۲ با قابلیت اصابت به اهدافی در فاصله ۴۰ کیلومتری و لهستان نیز چنده اسلحه مشابه آنها به نام AHS Krab را ارسال کند. لیتوانی همچنین ۲۰ نفربر زرهی M۱۱۳ و ۲۰ کامیون و خودروی تمام‌زمینی را متعهد شده است. لهستان پس از آمریکا به‌ویژه با ارسال حدود ۲۰۰ تانک T-۷۲، به‌عنوان دومین شرکت‌کننده در جنگ است. دانمارک متعهد شده موشک‌های ضدکشتی «هارپون» را به اوکراین بدهد. این موشک‌ها می‌توانند دفاع ساحلی این کشور را تا حد زیادی تقویت کنند. فرانسه درباره تحویل تسلیحات خود بااحتیاط عمل می‌کند، انتخابی که به موقعیت دیپلماتیک آن به‌عنوان «قدرت تعادل» مرتبط است. امانوئل مکرون اطمینان داده که «تجهیزات قابل توجهی» به‌ویژه موشک‌های ضد تانک میلان و اسلحه‌های برد بلند ۱۵۵ میلی‌متری سزار (Caesar) به اوکراین ارسال شده است. منابع نظامی همچنین به موشک‌های ضدهوایی میسترال، نفربر، دوربین‌های شکاری شب و... اشاره می‌کنند. وزیر خارجه فرانسه در سفر به اوکراین اطمینان داد که فرانسه تحویل تسلیحات خود را ادامه خواهد داد. کانادا، ایتالیا، یونان و نروژ قصد دارند توپخانه‌های ۱۵۵ میلی‌متری را همراه با هزاران گلوله به اوکراین منتقل کنند. هلند نیز سامانه‌های توپخانه‌ای پانزر هاویتز ۲۰۰۰ با برد ۴۰ کیلومتر را برای ارتش اوکراین تأمین خواهد کرد.

روسیه مانع خروج مواد غذایی از اوکراین می‌شود

نقشه پوتین برای خلق گرسنگی در جهان

مترجم، سودابه قیصری: روسیه برای ایجاد گرسنگی در جهان نقشه کشیده است. ولادیمیر پوتین آماده می‌شود در مرحله بعدی جنگش در اروپا، جهان درحال‌توسعه را دچار قحطی و گرسنگی کند. در شرایط عادی، اوکراین پیشگام صادرات مواد غذایی در جهان است؛ اما در حال حاضر محاصره دریایی روسیه صادرات غلات اوکراین را مسدود کرده است. اگر این محاصره ادامه پیدا کند، ده‌ها هزار تن غذا در سیلوها فاسد خواهد شد و ده‌ها میلیون انسان در آفریقا و آسیا گرسنه خواهند ماند. «تیموتی اسنایدر»، نویسنده و استاد تاریخ معاصر با تخصص مرکز و شرق اروپا می‌نویسد: وحشت از برنامه ایجاد گرسنگی از سوی ولادیمیر پوتین آن‌قدر عظیم است که از درک آن عاجزیم و همچنین میل داریم فراموش کنیم که غذا برای سیاست تا چه حد حیاتی است. چند مثال تاریخی می‌تواند در درک عظمت آن به ما کمک کند. ایده اینکه کنترلِ غلات اوکراین می‌تواند دنیا را تغییر دهد جدید نیست. هم استالین و هم هیتلر آرزوی چنین کاری را داشتند. از دیدِ استالین خاک سیاه اوکراین باید برای ساخت اقتصاد صنعتی اتحاد شوروی مورد استفاده قرار گیرد. در واقع کشاورزی اشتراکی حدود چهار میلیون اوکراینی را به کام مرگ فرستاد. به‌طرزی رعب‌آور، درحالی‌که مردم گروه‌گروه جان می‌باختند، استالین خودِ اوکراینی‌ها را مقصر قلمداد می‌کرد. پروپاگاندای شوروی افرادی که توجه جهان را به قحطی جلب می‌کردند، «نازی» می‌خواند. نازی‌های واقعی نیز ایده‌های مشابهی داشتند. آنان ایده کنترلِ کشاورزی اوکراین را دوست داشتند. این مسئله در واقع هدف اصلی جنگ هیتلر بود. هیتلر به امید گرسنگی‌دادن به میلیون‌ها شهروند شوروی، می‌خواست غلات اوکراین را از اتحاد شوروی به آلمان هدایت کند.

جنگ جهانی دوم بر سرِ اوکراین و به میزانی قابل‌توجه، در اوکراین و بین دو دیکتاتوری که می‌خواستند محصولات غذایی را کنترل کنند، رخ داد. سیاستِ دستکاری حافظه جمعی روس‌ها راه را برای برنامه گرسنگیِ قرن بیست‌ویکم آماده کرد. به روس‌ها گفته شده که قحطی استالین یک اتفاق بود و اوکراینی‌ها نازی هستند. این سیاست، دزدی و محاصره را پسندیده و مقبول جلوه می‌دهد. باور دارم که برنامه ایجاد گرسنگی پوتین قرار است در سه سطح کار کند: اول، این برنامه، با قطع جریان صادرات اوکراین، بخشی از تلاش بزرگ‌تر برای نابودی حاکمیت این کشور است. دوم، برنامه ایجاد گرسنگی پوتین قصد دارد سبب مهاجرت‌های وسیع از آفریقای شمالی و خاورمیانه شود؛ مناطقی که معمولا از صادرات اوکراین تغذیه می‌شوند. این مهاجرت‌ها سبب بی‌ثباتی در اتحادیه اروپا می‌شود. آخرین و وحشتناک‌ترین، قحطی جهانی زمینه‌ای ضروری برای کمپین تبلیغاتی روس‌ها علیه اوکراین است. مرگ واقعی در ابعاد وسیع به‌عنوان زمینه‌ای برای برتری تبلیغاتی ضروری است. هنگامی که شورش‌های غذا آغاز شوند و گرسنگی شیوع پیدا کند، پروپاگاندای روس اوکراین را مقصر قلمداد می‌کند و خواهان به رسمیت شناخته‌شدنِ مناطق اشغال‌شده اوکراین و برداشته‌شدن همه تحریم‌ها می‌شود. روسیه گرسنگی را به آسیایی‌ها و آفریقایی‌ها تحمیل می‌کند تا در جنگ اروپایی‌اش پیروز شود. این سطح جدیدی از استعمارگری و اخیرترین فصل از سیاست خلقِ گرسنگی است.

هشدار نسبت به قحطی جهانی

رئیس‌جمهوری اوکراین هشدار داد در صورت عدم رفع محاصره بنادر اوکراین توسط نیروهای روسیه، جهان با قحطی و کمبود مواد غذایی مواجه خواهد شد. ولودیمیر زلنسکی در سخنرانی ویدئویی در نشست امنیتی «شانگری لا» که در سنگاپور برگزار شد، گفت: «اوکراین مطمئنا در جنگی که روسیه آغازگر آن بود، پیروز میدان خواهد بود».

کنترل ناوگان روسیه بر دریای سیاه به‌ویژه محاصره بندر اودسا در جنوب اوکراین باعث توقف صادرات غلات به‌ویژه گندم شد. اوکراین تا پیش از آغاز تهاجم روسیه، سومین صادرکننده جهانی گندم بود. از سویی آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد، در جریان ارائه دومین گزارش سازمان ملل درباره پیامدهای منازعه میان دو کشور، هشدار داد که «تأثیر جنگ بر امنیت غذایی، انرژی و تأمین مالی، جنبه‌ای فراگیر، خطرساز و شتابنده دارد». روسیه کشورهای غربی را متهم کرد که در نتیجه اعمال تحریم‌ها، مسئولیت کمبود عرضه غلات در سراسر جهان هستند. کی‌یف با رد این اتهامات تأکید کرده است که تحریم‌های غرب علیه روسیه، شامل گندم و غلات نمی‌شود و اعمال این تحریم‌ها برای مهار کرملین، ضرورت داشت.

از طرف دیگر، مولود چاووش‌اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه، در نشست خبری مشترک با یان لیپوفسکی، وزیر امور خارجه چک، در پاسخ به سؤالی درباره تحولات مربوط به حمل‌ونقل غلات اوکراین به بازارهای جهانی گفت، در دیدار با سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه در آنکارا، موضوع احیای مذاکرات برای پایان‌دادن به جنگ روسیه و اوکراین و رفع موانع صادرات غلات مورد بررسی قرار گرفت. ما به آنها گفتیم که طرح سازمان ملل دقیق‌ترین طرح است و جزئیات آن باید بین طرفین مذاکره شود. به همین دلیل آمادگی داریم در دوره آتی میزبان نشست چهارجانبه سازمان ملل-ترکیه-اوکراین و روسیه باشیم. این قبلا یک پیشنهاد از سوی سازمان ملل بود.

رویارویی با ایران، یک استراتژی پرخطر برای اسرائیل

اردوان امیراصلانی

جنگ در سایه میان ایران و اسرائیل با ترور مدافع حرم سرهنگ پاسدار صیادخدایی به مرحله جدیدی رسیده است. تهران اتهامات وارده از سوی رژیم صهیونیستی علیه شهید مذکور را رد می‌کند. از نظر مقامات ایرانی، این ترور قطعا کار عوامل اسرائیل و در راستای اقدامات قبلی است که برای تضعیف ایران خواه به صورت هوایی، دریایی، زمینی یا در فضای مجازی انجام گرفته است. با این حال ویژگی این عملیات از لحاظ زمانی حائز اهمیت است. ترور شهید خدایی در یک برهه دیپلماتیک خاص اتفاق می‌افتد که مذاکرات هسته‌ای ایران به دلیل تمایل‌نداشتن ایالات متحده برای حذف سپاه پاسداران از فهرست سازمان‌های تروریستی با بلاتکلیفی مواجه است. با این حال، هنوز امکان موفقیت در مذاکرات به لطف تلاش‌های متقابل وجود دارد. از زمان اوباما، اسرائیل به هر قیمتی که شده خواهان اجتناب از هرگونه روند عادی‌سازی روابط میان واشنگتن و تهران بوده است. جالب اینجاست که اعلام شهادت خدایی مقارن با سخنرانی رئیس‌جمهور اسرائیل، اسحاق هرتزوگ در مجمع جهانی اقتصاد در داووس بود. او بار دیگر در آنجا به طور قاطع تأکید کرد که اسرائیل قادر به تحمل ادامه برنامه هسته‌ای ایران به‌عنوان عامل بی‌ثباتی در خاورمیانه نیست. برعکس، عربستان سعودی در راستای همین مداخله‌جویی، به‌عنوان یک کشور مهم و واجد شرایط در منطقه معرفی شد. باوجوداین روند ادغام با توافق ابراهیم زمان‌بر خواهد بود. این ادعا تأییدی بر استراتژی کاربردی است که اسرائیل در حدود سه سال است آن را دنبال می‌کند؛ یعنی تحمیل خود به‌عنوان قدرت دیپلماتیک جدید در خاورمیانه و ایجاد یک جبهه ضد ایرانی با کشورهای عربی همسایه به قیمت عادی‌سازی روابط با اسرائیل که هیچ‌گاه منجر به حل مسئله فلسطین نخواهد شد. اکنون دیپلماسی اسرائیل برای پیشبرد این هدف به آفریقا نیز کشیده شده است، جایی که برای اولین‌بار از سال ۱۹۷۲، برای تقویت همکاری‌های دوجانبه سفیری به چاد اعزام شده است. حتی در ترکیه پس از سال‌ها طرفداری از فلسطین از سوی رئیس‌جمهور اردوغان به منظور اغوای اعراب و تثبیت موقعیت خود به‌عنوان تنها مدافع واقعی اسلام، نشانه‌هایی از بهترشدن روابط دیپلماتیک با اسرائیل به چشم می‌خورد. هم‌زمان وزیر امور خارجه ترکیه، مولود چاووش‌اوغلو، اولین مقامی است که در ۱۵ سال گذشته پا به خاک اسرائیل گذاشت و در طول این سفر خاطرنشان کرد که نزدیکی با دولت یهود برای فلسطینیان مفید خواهد بود.

در مواجهه با این تحول ژئوپلیتیک، نقش ایالات متحده سؤال‌برانگیز است. دیپلماسی آمریکا برای هیئت ایرانی حاضر در اجلاس داووس همچنان در گرو سیاست‌های اسرائیل باقی ماند و با وجود حسن‌نیت تهران برای حل بحران هسته‌ای این موضوع همچنان بلاتکلیف مانده است؛ اما اسرائیل چنین نظری ندارد. تل‌آویو با آگاهی از اینکه واشنگتن می‌تواند با تسلیم‌شدن درمورد وضعیت سپاه پاسداران به نفع ایران اقدام کند، عمدا آمریکایی‌ها را از ترور خدایی به‌عنوان یکی از نیروهای سپاه قدس مطلع می‌کند تا یادآور فعالیت تروریستی سپاه پاسداران باشد. این عملیات همچنین به‌عنوان هشداری برای ایران در نظر گرفته می‌شود. با وجود خشم مقامات اسرائیلی، این اطلاعات محرمانه احتمالا از سوی واشنگتن منتشر شده است. در واقع دولت یهود رسما هرگونه دخالت در ترور خدایی را همانند هر نوع عملیاتی که تا به حال علیه ایران انجام داده، رد می‌کند. علنی‌شدن جنگ خطر انتقام‌جویی خشونت‌آمیز از سوی تهران را به همراه خواهد داشت و درحال‌حاضر این موضوع جزء اهداف اسرائیل نیست. با این حال، ایالات متحده ترجیح داده تا برای رضایت جمهوری اسلامی در چارچوب مذاکرات هسته‌ای، مسئولیت نشر خبر از سوی سرویس‌های اطلاعاتی خود را بپذیرد. بدون‌شک از نظر اسرائیل، اتخاذ چنین موضعی از سوی آمریکا تأییدی بر تمایل جو بایدن که از پیشگامان توافق وین در سال ۲۰۱۵ بود، برای عادی‌سازی روابط با ایران در نظر گرفته می‌شود. با این حال حتی اگر امکان حذف سپاه پاسداران از فهرست سازمان‌های تروریستی وجود داشته باشد، مذاکرات درمورد ضمانت‌های اقتصادی مورد درخواست تهران همچنان سؤال‌برانگیز است. اسرائیل به طور انکارناپذیری موفق به گسترش نفوذ دیپلماتیک خود در منطقه شده است. با این حال دولت یهود در مواجهه با دشمنی اعراب و نیز ابهامات دولت بایدن که بسیار محتاط‌تر از دونالد ترامپ در مواجهه با اهداف اسرائیل عمل می‌کند، همچنان استراتژی شکننده‌ای را دنبال می‌کند. اگرچه برخی از حکومت‌های نفتی با روند پیمان ابراهیم کنار آمده‌اند؛ اما این موضوع همچنان با مخالفت‌های فراوانی مواجه است. به‌تازگی پارلمان عراق به اتفاق آرا قانون جرم‌انگاری عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی را تصویب کرد و مجازات تخطی از این قانون و هرگونه ارتباط دیپلماتیک، تجاری، سیاسی یا فرهنگی با اسرائیل حبس ابد یا اعدام است. درحالی‌که عراق چندین سال است که بحث‌های مختلفی درمورد عادی‌سازی روابط با دولت یهود را تجربه می‌کند و با وجود پیامدهای اقتصادی نامشخص آن برای شرکت‌های نفتی، احتمالا ماهیت این قانون سنتی را برای دیگر کشورهای خاورمیانه باب خواهد کرد. این لایحه به پیشنهاد جناح مقتدی صدر به مجلس ارائه شد و با توجه به نزدیکی روحانیت شیعه با تهران جای تعجب ندارد.

جنگ در سایه میان ایران و اسرائیل چه از طریق وضع قوانین و چه از طریق حملات امنیتی به منظور جلوگیری از رویارویی واقعی میان دو قدرت نظامی اصلی خاورمیانه، به صورت نیابتی ادامه دارد. حتی اگر دولت صهیونیستی با موفقیت از ابزارهای دیپلماتیک برای تقویت جبهه ضد ایرانی استفاده کند، در معرض خطر مواجهه با مخالفت شدید و مهم‌تر از آن عدم بهره‌مندی از حمایت حامی اصلی خود یعنی ایالات متحده قرار دارد. این احتمال وجود دارد که آمریکایی‌ها که عمدتا به فکر منافع فوری خود هستند، هنوز ایده بازسازی مجدد ایران در صحنه بین‌المللی به‌ویژه برای جبران کمبود انرژی ناشی از جنگ در اوکراین را کاملا کنار نگذاشته باشند.

در حوالی میدان سرخ

استقلال از حکومتی که فروپاشید!

احمد وخشیته
دانشیار دانشگاه دوستی ملل روسیه

یکی از جوان‌ترین تعطیلات رسمی در روسیه، دوازدهم ژوئن یعنی «روز روسیه» است و شاید برای شما جالب باشد که بدانید چون امسال این روز با یکشنبه مقارن شده، جشن روز روسیه، یکشنبه برگزار می‌شود؛ اما برای آنکه روز تعطیل آن در روز غیرکاری یکشنبه گم نشود، روز دوشنبه نیز تعطیل است. در واقع این یکی از قوانین عجیب در روسیه است که اگر تعطیلات رسمی تقویم با روزهای غیرکاری شنبه یا یکشنبه برابر شود، روز دوشنبه نیز تعطیل است.

رژه استقلال در شوروی

اما ماجرای روز روسیه به ۳۲ سال پیش یعنی ۱۲ ژوئن ۱۹۹۰ باز می‌گردد که نخستین پارلمان جمهوری سوسیالیستی روسیه در شوروی اعلامیه حاکمیت دولتی (استقلال) را تصویب کرد تا به موجب آن بر ارجحیت قانون اساسی روسیه تأکید کند و آن را فصل‌الخطاب همه شئون ساختار قدرت، احزاب سیاسی و شهروندان قرار داد و به دنبال آن بر اصل تفکیک قوا تأکید و به عبارتی از اتحاد جماهیر شوروی اعلام استقلال کردند. پیش از روسیه، تنها سه جمهوری لتونی (۲۸ جولای ۱۹۸۹)، استونی (۱۶ نوامبر ۱۹۸۸) و لیتوانی (۱۱ مارس ۱۹۹۰) که احساسات ناسیونالیستی بسیار زیادی داشتند و تمایلات بسیار قوی ضد روسی و به‌خصوص علیه استالین، اعلام استقلال کرده بودند؛ اما نقطه عطف استقلال دومینووار جمهوری‌ها و به عبارتی فروپاشی شوروی را باید به طور مشخص در تصمیم مسکو و البته شخص یلتسین جست‌وجو کرد: یک هفته پس از اعلام استقلال در مسکو، بلاروس (۱۸ ژوئن ۱۹۹۰) و سپس ازبکستان (۲۰ ژوئن ۱۹۹۰)، اوکراین (۱۶ جولای ۱۹۹۰)، ترکمنستان (۲۲ آگوست ۱۹۹۰)، ارمنستان (۲۳ آگوست ۱۹۹۰)، تاجیکستان (۲۴ آگوست ۱۹۹۰)، قزاقستان (۲۵ اکتبر ۱۹۹۰)، قرقیزستان (۱۵ دسامبر ۱۹۹۰)، مولداوی (۲۷ آگوست ۱۹۹۱)، گرجستان (۳۱ مارس ۱۹۹۱) و جمهوری آذربایجان (۳۰ آگوست ۱۹۹۱) اعلام استقلال کردند. روندی که از آن با عنوان «رژه استقلال» در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی یاد می‌شود.

اصلاحات ساختاری دیرهنگام

در واقع گورباچف به موجب اصلاحاتش که از سال ۱۹۸۵ آغاز شد، قصد داشت تا برای عبور از بحران و موج نارضایتی‌ها، قدرت حزب کمونیست و به دنبال آن، مقامات دولتی و حزبی را که همه امور تحت اختیار آنها بود، محدود کند؛ از این نظر کنگره نمایندگان خلق را شکل داد و به دنبال آن بود تا در سال ۱۹۹۱ توافق جدیدی میان جمهوری‌های اتحاد جماهیر شوروی شکل دهد که به موجب آن نقش مردم در هر جمهوری افزایش یابد؛ اما آنچه آشکار است این است که اصلاحات دیرهنگام گورباچف نتوانست از ورشکستگی شوروی جلوگیری کند. گویی مصداق این جمله از همینگوی است که می‌گوید از فردی پرسیدند چگونه ورشکست شدی، گفت ابتدا به‌تدریج و ناگهان یکباره؛ جمله‌ای که بر روند چگونگی خاموش‌شدن حکومت‌های خودکامه صدق می‌کند و تاریخ جهان گواه آن است.

فروپاشی؛ یک سوی دوقطبی‌سازی

در واقع شوروی مبتنی بر ایدئولوژی‌اش، خود را در یک دوقطبی در مقابل غرب و مشخصا آمریکا تعریف کرد و همان‌طور که میخائیل بولگاکف در نمایش‌نامه آپارتمان زویا می‌گوید، یک سر قرارگرفتن در دوقطبی، همیشه شکست و فروپاشی است؛ اما عوامل دیگری نظیر شرایط بغرنج اقتصادی نیز اهمیت داشت؛ شوروی که به تورم سرسام‌آوری دچار بود و مقامات چاپ اسکناس را راه عبور از کسری بودجه می‌دانستند، میان سال‌های پایانی با کاهش قیمت نفت هم مواجه شدند که درآمد ارزی آنها نیز با افت بسیار چشمگیری مواجه شد.

ولادیسلاو زوبوک در کتاب بچه‌های دکتر ژیواگو می‌نویسد: «مطبوعات شوروی پر بود از داستان‌هایی درمورد زندگی وحشتناک در ایالات متحده و گرسنگی و بی‌کاری و آزار و اذیت سیاه‌پوستان؛ آتش‌سوزی در مدارس، وفور جرم و جنایت در میان اقلیت‌ها و موضوعات مأیوس‌کننده دیگر. به گونه‌ای که اگر کسی در صحت روزنامه‌های اتحاد شوروی تردید نداشت، باور می‌کرد که نمایشگاه آمریکا چیزی جز یک مشت آت و آشغال و تبلیغات نیست!»؛ اما تأمل‌برانگیز آنجاست که هم‌زمان با اینکه حکومت شوروی چنین پروپاگاندایی از غرب منتشر می‌کرد، یکباره خود دچار رژه استقلال جمهوری‌هایش و نهایتا فروپاشی شد. نهایتا دقیقا یک سال پس از اعلامیه حاکمیت (استقلال) در روسیه، در ۱۲ ژوئن ۱۹۹۱ نخستین انتخابات ریاست‌جمهوری در روسیه با مشارکت ۷۴ درصد برگزار شد و از میان شش نامزد موجود، بوریس یلتسین موفق شد که ۵۷ درصد آرا را کسب کند و به همراه گنادی زوگانف به مرحله دوم برود. هم‌زمان با این انتخابات، در سن‌پترزبورگ همه‌پرسی‌ای نیز برگزار شد و نام این شهر از لنینگراد دوباره به سن‌پترزبورگ برگشت.

مناقصه عمومی اجرای عملیات جدولگذاری حوزه حریم شهر ملارد (نوبت اول)

شهرداری ملارد در نظر دارد به استناد مجوز شماره ۱۳۱/ ص ش / ۱۴۰۱ تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۵ موضوع بند ۱ مصوبه جلسه ۵۷ مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۳۰ شورای اسلامی شهر مناقصه عمومی با موضوع اجرای عملیات جدولگذاری حوزه حریم شهر ملارد از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت و تحویل اسناد مناقصه تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد .متقاضیان شرکت در مناقصه در صورت عدم عضویت در سامانه نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت بر خط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را بعمل آورند.

۱)موضوع مناقصه : اجرای عملیات جدولگذاری حوزه حریم شهر ملارد
۲)مبلغ اعتبار : ۴۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۳)مدت انجام کار : ۳ ماه
۴)مهلت خرید و دریافت اسناد مناقصه : از تاریخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۳ تا تاریخ ۱۴۰۱/۰۳/۳۰ ساعت ۱۴:۳۰ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس www.setadiran.ir می باشد.
۵)مهلت قبول و بارگزاری پیشنهادات: از تاریخ ۱۴۰۱/۰۳/۳۰ تا تاریخ ۱۴۰۱/۰۴/۰۹ ساعت ۱۴:۳۰ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس www.setadiran.ir می باشد.
۶) سپرده شرکت در مناقصه مبلغ ۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد که می بایست به صورت یکی از روشهای مشروحه ذیل در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir بارگزاری و اصل رسید بانکی واریز وجه یا ضمانتنامه بانکی تا تاریخ ۱۴۰۱/۰۴/۰۹ ساعت ۱۲:۳۰ در پاکت لاک و مهر شده به دبیرخانه شهرداری واقع در بلوار رسول اکرم (ص) ، ساختمان مرکزی شهرداری ملارد تسلیم گردد.
الف) رسید بانکی واریز وجه مذکور به حساب شماره ۰۱۰۵۵۰۰۸۹۶۰۰۴ سپرده شرکت در مناقصه نزد بانک ملی شعبه ملارد کد ۲۶۱۶
ب) ضمانتنامه بانکی به نفع شهرداری ملارد به حساب به شماره ۰۱۰۵۵۰۰۸۹۶۰۰۴ نزد بانک ملی ایران شعبه ملارد کد ۲۶۱۶
۷) لازم بذکر است نفرات اول ، دوم و سوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب به نفع کارفرما ضبط خواهد شد.
۸) لازم بذکر است سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به معامله در اسناد مناقصه مندرج می باشد.
۹) لازم بذکر است شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است .
۱۰) هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه است .
۱۱) زمان بازگشایی پیشنهادها در ساعت ۱۳:۳۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۱/۰۴/۱۱ در سالن جلسات ساختمان مرکزی شهرداری ملارد می باشد .

محمد بهمنی شهردار ملارد